

Beste allemaal,

Ik kan geen betere aanspreking bedenken, omdat er hier zoveel mensen uit zoveel hoeken aanwezig zijn, zo'n veelheid en verscheidenheid aan mensen, dat ik onmogelijk jullie allemaal afzonderlijk kan begroeten. Maar weet dat ik van ieder van jullie blij ben dat jullie er zijn, dat doet mij oprecht plezier, omdat ik met ieder van jullie een groter of kleiner stuk van mijn parcours heb afgelegd.

Ik heb de voorbije 25 jaren met heel veel en met heel verschillende mensen mogen samenwerken. Dat maakt het werk van een provinciegouverneur zo mooi, boeiend, uitdagend en kleurrijk. Je staat als provinciegouverneur voor een brede waaier aan vragen, problemen en bekommernissen. Je denkt mee aan visies op langere termijn om te werken aan maatschappelijke verandering en vernieuwing. Je zet mee projecten op het getouw om die visies te vertalen naar concrete realisaties. Je beslist in individuele gevallen en in specifieke situaties mee of er een vergunning wordt verleend of niet, of een beslissing wordt goed- of afgekeurd. Je doet dat in tal van domeinen: veiligheid, welzijn, innovatie, streekontwikkeling, zorg, cultuur, milieu en klimaat, mobiliteit, verkeersveiligheid en nog meer. Al die zaken doe je nooit alleen, je doet dat altijd in samenwerking of in discussie met andere mensen, op basis van nota's en adviezen die zijn voorbereid, op basis van overleg met andere bestuurders en met partners uit een levende samenleving, op basis van richtlijnen of besluiten van de ministers voor wie je werkt. Jullie zijn de mensen met wie ik dat werk in de loop der jaren heb kunnen doen, mijn grote dank daarvoor.

Is een figuur als die van een gouverneur nodig? Laat mij daar enkel dit daarover zeggen. In de meeste democratische samenlevingen en zeker in een staat als de onze, liggen de bevoegdheden danig verspreid over verschillende besturen en instellingen, zijn er zoveel schotten opgetrokken tussen administraties en tussen overheden, dat het zeer nuttig is dat iemand als een provinciegouverneur in contact staat met zowel de lokale besturen, het provinciebestuur, de Vlaamse overheid en de federale overheid, dat zij of hij met ieder van

hen gesprekken kan voeren, dat zij of hij kan nagaan waar de ene op aanstuurt en wat de andere moeilijk vindt, en dat zij of hij kan helpen om uitwegen en oplossingen te vinden voor grote of kleinere maatschappelijke projecten die anders dreigen te verzanden in een kluwen van procedures en bevoegdheden. Zijn we nodig? Wie geen fietser is, kan denken dat je kilometers kan blijven afmalen zonder olie op de ketting te doen. Wie wel fietst, weet dat een ketting zonder verse olie stram begint te lopen, dat de schakels stroef gaan zitten. Als provinciegouverneurs is het onze taak om te zorgen voor olie tussen de schakels.

Verwacht van mij geen overzicht van de realisaties en ontwikkelingen in Vlaams-Brabant, van wat goed of minder goed is gelukt, van de grote stappen die zijn gezet of nog te zetten zijn. Ik heb bij andere gelegenheden mijn kijk daarop uiteengezet. Ik zal het vandaag houden bij een paar persoonlijke overwegingen over wat ik steeds voor ogen heb proberen te houden.

Één iets waar ik altijd in geloofd heb en waar ik vandaag meer dan ooit van overtuigd ben, is het belang en de waarde van een correct en eerlijk bestuur. Goed bestuur op zich - in de zin van een objectief, onpartijdig en rechtmatig bestuur - is in mijn ogen een fundamenteel principe van rechtvaardigheid. Los van de inhoudelijke keuzes die ieder moet maken, los van de politieke doelen die ieder nastreeft, is het respecteren van de principes van een wettig, correct en eerlijk bestuur een fundament dat niet zou mogen worden ondergraven. Het is op dat fundament dat je een beleid kan bouwen dat geloofwaardig is en dat stand kan houden. Ik heb dat steeds als leidraad voor ogen proberen te houden.

Als nieuwkomer op de arbeidsmarkt, rond 1980, heb ik bewust gekozen voor een loopbaan in de publieke sector, voor een job die in het teken stond van het algemeen belang. Op het ogenblik dat ik instapte in het professioneel leven, had ik de keuze tussen een job bij één van de grootbanken of een job bij een politieke studiedienst, van de SP. Ik koos voor het laatste. Daarna is mijn loopbaan bepaald door de wendingen van het lot. Ik heb mij de keuze in dienst van de publieke zaak nooit beklagd, ik heb mij met veel voldoening en overtuiging ingezet om het algemeen belang zo goed mogelijk te dienen, ik hoop dat er voldoende

mensen zullen blijven kiezen voor een engagement in het openbaar bestuur, in de politiek, in het werken voor de collectiviteit.

Ik heb altijd gevonden dat we in het leven een hoog besef moeten hebben van wat onze opdracht en verantwoordelijkheid is, maar dat we ons eigen persoontje niet teveel au sérieux mogen nemen. We worden in het leven geworpen, we hebben er geen verdienste aan waar we zijn geboren, in welk land en in welke sociale omgeving. Het leven krijgt zijn zin en zijn waarde door de keuzes die we als vrije mens maken. We zijn wat we doen. Wat telt, is wat we waar maken van de verwachtingen die onze medemensen in ons stellen, waar we voor staan. Wanneer we projecten ondernemen, moeten we daar stevig onze schouders onder zetten, met overtuiging aan de weg timmeren, en tegelijkertijd moeten we beseffen dat we niet het centrum van het heelal zijn, dat er zeven miljard andere mensen zijn die met evenveel overtuiging hun ding doen en dat al die mensenlevens evenveel waarde hebben. We moeten absoluut het beste maken van ons leven, en toch niet vergeten hoe relatief dat blijft, hoe zoveel andere mensen ook het beste van zichzelf geven en dat het bovendien belangrijk is of de zon schijnt en of er iets van schoonheid te ontwaren is rondom ons.

Dat ik gedurende een kwart eeuw heb mogen bijdragen aan de ontwikkeling van Vlaams-Brabant, was slechts mogelijk met de steun van velen.

Ik zal niet veel mensen bij naam noemen, maar toch wil ik beginnen met mijn minister te bedanken, op wiens kabinet ik veel ervaring mocht opdoen, van wie ik zeer veel heb geleerd en die voor mij de weg heeft geopend naar de functie van gouverneur. Ik heb van Louis Tobback niet alleen veel geleerd over politiek, dat zal iedereen begrijpen, er was meer dan dat, ik heb van hem veel opgestoken inzake levensfilosofie, op vlak van levenshouding en over het belang van psychologisch doorzicht in mensen. Ik ben hem ook dankbaar voor de blijvende verstandhouding die er tussen ons is geweest, over het aanvaarden van elkaars rol. We weten dat Louis Tobback niet gemakkelijk zijn ongelijk erkent, maar de keren dat ik

een beslissing van de stad Leuven heb geschorst, heb ik nooit een onvertogen woord van hem gehoord. Dank je uit de grond van mijn hart, Louis.

Ik wil de sprekers van vanavond van harte danken: jullie zijn deelnemer en bevoorrechte getuige geweest van hoe Vlaams-Brabant zich heeft ontbolsterd, en jullie hebben dingen gezegd die deugd doen.

Mijn dank gaat naar de opeenvolgende collega's uit de deputatie, naar de voorzitters en leden van de provincieraad, naar alle medewerkers van de provinciale diensten, naar het managementteam, de directeuren, diensthoofden en alle andere medewerkers, hier toch een speciaal woord van dank aan Marc, onze provinciegriffier. Dank ook aan de medewerkers van aanverwante diensten, zoals de POM, ERSV, VERA, VZW De Rand, de bekkenbesturen. Dank aan de mensen van de Vlaamse overheidsdiensten met wie ik vaak heb samengewerkt, speciaal aan de mensen van het Agentschap Binnenlands Bestuur die jarenlang de toezichtsdossiers hebben voorbereid. Ik wil met nadruk zeggen dat het enkel dank zij de inzet, de ideeën, de inzichten, het werk van jullie allemaal is dat we voor de bevolking van Vlaams-Brabant mooie dingen hebben kunnen realiseren.

Mijn grote appreciatie gaat naar wat de lokale besturen doen en betekenen voor de mensen van onze provincie. Ik ben zeer blij met de aanwezigheid van zoveel burgemeesters, met wie ik vaak een vertrouwensrelatie heb kunnen opbouwen. Maak ook mijn dank over aan de gemeentesecretarissen en -ontvangers, nu algemene en financiële directeuren.

Met de veiligheidsdiensten, lokale en federale politie, brandweer, medisch verantwoordelijken, defensie, hebben we soms voor hete vuren gestaan, maar hebben we ook nagedacht over hoe we de dagelijkse veiligheidszorg kunnen inbedden in het sociaal weefsel. Dank daarvoor.

Ik heb het heel interessant gevonden om samen te werken met de universitaire wereld, met de bedrijfswereld en de sociale partners, met welzijnsdiensten, met de culturele wereld, met de natuurbewegingen, voor een reeks initiatieven en projecten, divers van kaliber en aard, soms tijdelijke soms blijvende, aan allen uit deze diverse werelden: hoed af voor wat jullie realiseren en bijbrengen aan onze samenleving.

Ik begroet mijn collega's gouverneurs, met wie ik veel nuttige en leerrijke uitwisselingen van visies en inzichten heb gehad.

Veel dank aan de nabije en naaste medewerkers, van de federale overheidsdienst, van mijn secretariaat, jullie hebben mij zeer goed omringd, ervoor gezorgd dat ik mijn verantwoordelijkheden kon uitoefenen.

Een speciaal woord voor mijn familie en zeer speciaal mijn kinderen, mijn dochters, op wie ik fier ben en die voor mij boven alles gaan.

En heel veel dank aan mijn vriendinnetje, die mij veel liefde geeft.

Tot spijt van wie het benijdt, ik blijf een erfgenaam van mei '68. Ik was pas veertien in '68, maar in de jaren zeventig, in de jaren waarin ik volwassen werd, zijn we volop aan de slag gegaan met het gedachtegoed van '68, met het streven naar bevrijding en naar emancipatie. Emancipatie was een sleutelbegrip, voor veel verschillende groepen in de samenleving, emancipatie gaat over het verlangen om zich te ontvoogden, om zich los te maken uit denkwijzen, systemen en sociale condities die beletten dat we ons als mensen vrij, autonoom, naar eigen inzicht kunnen ontwikkelen. Voor mij was het gedachtegoed van '68 wel degelijk het herijken en uitdiepen van de waarden van de verlichting, samengevat in "vrijheid, gelijkheid, solidariteit" en met de rede als drijvende kracht. Ik blijf geloven in een aantal waarden die ons moeten leiden. Gelijke kansen geven aan iedereen, omdat ieder kindje even naakt en even beloftevol wordt geboren. Als we aan de mens als individu de reële mogelijkheid willen geven om iets van zijn leven te maken, op vlak van onderwijs, van werk, van persoonlijke ontwikkeling, van cultuurbeleving, dan moeten we structurele ongelijkheden wegwerken, ongelijkheden op basis van geslacht of geaardheid, van plaats op de sociale ladder, van afkomst. We mogen en moeten mensen uitdagen, vragen dat ze zich inspannen, maar ieder verdient evenveel kansen en reële mogelijkheden om zich samen met de mensen rondom zich te ontwikkelen. Dat vereist het uitbouwen van een maatschappij die sterk staat, een sterke economie en een sterk sociaal weefsel. Dat vraagt een gelijke toegang tot rechten: wie in de buitenbaan start, verdient voldoende meters vooruit te worden geplaatst, om het onvolprezen beeld van professor Luc Huyse nog eens te

gebruiken. We mogen niet teveel toegeven aan een cultuur van angst, mogen mensen niet teveel afremmen, met louter verbieden en repressief optreden bij iedere dreiging. Om een sterke en genereuze maatschappij te realiseren hebben we samenhang nodig, moeten we aandacht hebben voor de noden van ieder en moeten we instaan voor zorg voor iedereen. De opdracht van het bestuur, van de overheid is om de voorwaarden te creëren waardoor iedere mens zich naar eigen keuze kan ontplooien, met de mensen rond hem heen kan uitgroeien tot een vrijer mens, meer mens kan worden.

Dat is wat mij is blijven inspireren en, ook al ga ik nog niet helemaal weg, mogen jullie dit beschouwen als de woorden waarmee ik afscheid wil nemen als gouverneurke van Vlaams-Brabant.